

Minä olen tosi viinipuu - yhteys Herraan Joh. 15:1-10

1. *"Minä olen tosi viinipuu, ja minun Isäni on viinitarhuri.*
2. *Jokaisen oksan minussa, joka ei kannata hedelmää, hän karsii, ja jokaisen oksan, joka kantaa hedelmää, hän puhdistaa, jotta se kantaisi runsaamman hedelmän.*
3. *Te olette jo puhtaat sen sanan kautta, jonka olen teille puhunut.*
4. *Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niin kuin oksa ei itsestään voi kantaa hedelmää, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, etlette pysy minussa.*
5. *Minä olen viinipuu, te olette oksat. Se, joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, kantaa paljon hedelmää, sillä ilman minua te ette voi tehdä mitään.*

6. *Jos joku ei pysy minussa, hänet heitetään pois kuin oksa - ja se kuivettuu. Kuivat oksat kootaan yhteen, heitetään tuleen ja poltetaan.*
7. *Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja se tapahtuu teille.*
8. *Siinä minun Isäni kirkkaus tulee ilmi, että te kannatte paljon hedelmää ja niin osoitate olevanne minun opetuslapsiani.*
9. *Niin kuin Isä on rakastanut minua, niin minäkin olen rakastanut teitä. Pysykää minun rakkaudessani.*
10. *Jos pidätte minun käskyni, te pysytte minun rakkaudessani, niin kuin minä olen pitänyt Isäni käskyt ja pysyn hänen rakkaudessaan.*

Uudestisyntyminen ja pyhitys - yhteys Kristuksen kanssa

Mitä pysyminen Jeesuksessa merkitsee käytännössä?

Kristillistä usko voidaan tiivistää sanaan Immanuel eli Jumala kanssamme. Siis siinä on kysymys elimellisestä yhteydestä elävään Jumalaan Jeesuksen Kristuksen kautta. Tähän yhteyteen ihminen pääsee, kun hän syntyy uudesti. Se tapahtuu silloin, kun ihminen tunnustaa syntinsä Jumalan pyhien kasvojen edessä ja ottaa lahjana vastaan Jeesuksen Golgatan kärsimisellä ja kuolemalla ja ylösnousemuksella hankitun syntienanteeksiantamuksen. Hän saa silloin sydämeensä Pyhän Hengen eli osallisuuden Kristuksen elämään ja yhteyden Isään. Siitä alkavaa kristityn vaellusta kohti taivaalliseen päämäärään käytetään nimitystä pyhitys.

Käsittelin viime kesäleirillä tänään lukemani tekstin pohjalta, mistä pyhityksessä eli Jeesuksessa pysymisessä on kysymys. En siksi nyt toista sitä, sillä opetukseni on kuultavissa edelleen Espoon Kotikirkon kotisivulta. Sen sijaan läpikäytyämme tekstin lyhyesti jaan teille pitkäköön todistuksen Kiinasta. Se kertoo, mitä Kristuksessa pysyminen merkitsee hyvinkin vaikeissa olosuhteissa.

Tapahtumien kulku

Johanneksen evankeliumin neljästoista luku suuntasi mieleemme taivaalliseen todellisuuteen ja se päättyi Jeesuksen sanoihin: *"Nouskaa, lähtekäämme täältä."* Tässä vaiheessa siis Jeesus ja 11 opetuslasta lähti yläsalista, missä he olivat nauttineet pääsiäisaterian ja missä kristillinen ehtoollinen oli asetettu.

Tässä maailmassa

Jos neljäntoista luvun keskustelu liittyi siihen tuonpuoleiseen todellisuuteen, johon Jeesus oli ristin tietä kulkemassa, viidennessätoista luvussa Jeesus palauttaa opetuslapset tiiviisti maan päälle. Hän osoittaa heille, millainen heidän suhteensa tulee olla Häneen, tosi viinipuuhun, jotta he voisivat täyttää sen tehtävän maan, jonka Herra heille antoi. Itse vertaus viinipuusta on lyhyt, mutta sen sovellus ja laajennus ulottuu aina suurimpaan osaan lukua 16.

Minä olen tosi viinipuu

Eri käännökset Jeesuksen kahdeksannesta suuresta "Minä olen" julistuksesta kuuluvat:

"Minä olen totinen viinipuu" (KR 38), "Minä olen tosi viinipuu" (RK), "Minä olen tosi viiniköynnös." (JKR)

Kreikan kielestä suoraan kääntäen ilmaisu kuuluu kuitenkin:

"Minä olen viinipuu, se todellinen."

Ilmaisu sisältää voimakkaan vastakohtan kaikelle sille, joka on ollut ennen Jeesusta.

Kuva viinipuusta oli erittäin tuttu opetuslapsille, jotka kuulivat sen. Uskonnollinen kielenkäyttö ja pyhät kirjoitukset olivat halki vuosisatojen käyttäneet samaa ilmaisu. Siitä oli tullut Israelin kansallinen symboli.

Israel viinipuuna

Jesajan kirjan viidennessä luvussa on laulu viinitarhasta:

"Minä laulan ystävästäni, laulun rakkaani viinitarhasta. Ystävälläni oli viinitarha hedelmällisellä rinnemaalla." (Jes. 5:1)

Jumala etsi rypäleitä hedelmänä, mutta se tuottikin villimarjoja. Surkea oli tulos:

"Israelin heimo on Herran Sebaotin viinitarha, ja Juudan miehet ovat köynnös, josta hän iloitsi. Hän odotti oikeuden valtaa, mutta tuli mielivaltaa, ja vanhurskasta hallitusta, mutta tuli katkeraa valitusta." (Jes. 5:7)

Mutta luvussa 27 Jesaja näkee uuden ajan, jona viinipuu on tuottava hedelmänsä:

"Tulevina aikoina Jaakob juurtuu, Israel kukkii ja kukoistaa ja täyttää maanpiirin hedelmällään." (Jes. 27:6)

Jeremian 2. luku puhuu kansasta:

"Minä olin istuttanut sinut jaloksi viiniköynnökseksi, puhtaimmasta siemenestä: Kuinka olet muuttunut minulle villiköynnökseksi?" (Jer. 2:21)

Hesekiel käyttää samaa kuvaa useaan otteeseen. Sen 15. luku käyttää satiiria osoittaessaan, että viinipuun rungoista ei ole mihinkään hyötykäyttöön varsinkin kun se on molemmista päistä palanut. Luvussa 19 viitataan pakkosiirtolaisuuteen, kun puhutaan viinipuusta, joka on reväisty irti ja viety muualle:

"Mutta se temmattiin vihaisesti irti, viskattiin maahan, ja itätuuli kuivasi sen hedelmät. Ne revittiin hajalleen, ja sen uhkeat oksat kuivuivat, ne kulutti tuli. Nyt se on istutettuna erämaahan, kuivaan ja janoiseen maahan." (Hes. 19:12,13)

Oikea viinipuu

Nyt Jeesus seisoi heidän keskellään ja sanoi: *"Minä olen se tosi viini"*.

Muutama tunti aiemmin Jeesus oli käyttänyt samaa kielikuvaa puheessa, joka on tallennettu Matteuksen 21. lukuun. Tässä vertauksessa viinitarhasta hedelmää perimään tulleet kuninkaan palvelijat piestään tai tapetaan ja lopulta poikakin heitetään ulos ja surmataan. Tässä yhteydessä Jeesus käytti viinitarhakuvaa puhuessaan Israelin kansasta, jonka Hän sulki Jumalan valtakunnan ulkopuolelle:

"Jumalan valtakunta otetaan teiltä pois ja annetaan kansalle, joka tekee sen hedelmiä." (Matt. 21:42)

Nyt Jeesus antaessaan viimeisen opetuksensa otti saman kuvan viinistä käyttöön, kuvan jonka avulla profeetat olivat osoittaneet kansakunnan alennustilan, ja ennusti sen lopullisen toteutumisen. Vaikka kansan paatumuksen tähden Jeesus oli julistanut, että siltä otetaan pois Jumalan valtakunnan etuoikeudet ja vastuu, Jumala ei ol-

lut epäonnistunut. Jumala ei ole hylännyt päämääriään. Häntä, joka loi viinipuun kantamaan hedelmää maailmaa varten, ei ole lyöty maahan.

"Minä olen tosi viinipuu."

Tällä suurella sanallaan Hän siirsi Israelin kansan etuoikeudet ja tehtävän Itselleen ja niille, jotka liitetään Häneen. Jakeessa 5 Hän toistaa kuvan, mutta laajentaa sen koskemaan kaikkia niitä, joilla on elämän yhteys Häneen: *"Minä olen viinipuu, te olette oksat."*

On vaikea kuvitella mitään häkellyttävämpää, arvovaltaisempaa, loistavampaa kuin tämä. Pimeyden voimat valloillaan Hänen ympärillään. Pettäjän lähestyessä ja turmeltuneen papiston vihamielisyyden saavuttaessa Hänet aivan kohta pannakseen Hänet katkeraan ristin kuolemaan, Herra julistaa: *"Minä olen totinen viinipuu"* ja *"Minä olen viinipuu, te"* - tuo pieni joukko miehiä - *"olette oksat."*

Jeesuksen ja Hänen omiensa yhteys 1-10

Jakeissa 1-10 Jeesus selittää sitä tosiasiaa, että Hänen ja Hänen omiensa välillä vallitsee ykseys. *"Minä olen tosi viiniköynnös, ja minun Isäni on viinitarhuri."* Viinitarhuri on se, joka huolehtii viinipuusta, jotta se kantaisi hedelmää.

Prosessi

Sitten Jeesus kuvaa sitä prosessia, tapahtumasarjaa, jolla viinipuu tuottaa hedelmää ja runsaamman hedelmään: *"Jokaisen minussa olevan oksan, joka ei tuota hedelmää, hän karsii pois. Jokaisen oksan, joka tuottaa hedelmää, hän puhdistaa, että se tuottaisi runsaampaa hedelmää."* Tällä Hän osoitti, että nyt viinipuusta huolehtiminen on kokonaan Isän käsissä. Hän ja vain Hän suorittaa karsinnan. Hän myös suorittaa välttämättömän puhdistamisen, jotta hedelmä olisi runsas.

Ehto

Sitten Herra ilmoitti välttämättömän ehdon hedelmän kantamiseen:

"Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Kuten oksa ei voi tuottaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viiniköynnöksessä, niin ette tekään, ellette pysy minussa."

"Minä olen viiniköynnös, te olette oksia. Joka pysyy minussa, ja jossa minä pysyn, hän tuottaa paljon hedelmää, sillä ilman minua te ette saa aikaan mitään."

Ehto on pysyminen Jeesuksessa.

Lupaus

Mitä tämä Jeesuksessa pysyminen sitten merkitsee? Siihen vastaa lause:

"Jos te pysytte minussa, ja minun sanani pysyvät teissä, anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen." Lause voitaisiin kääntää perustellusti myös näin:

"Jos te pysytte minussa, ja minun sanani pysyvät teissä, te saatte vaatia teille kuuluvana mitä tahansa, mihin halunne on, ja se tuotetaan teille."

Kyseessä on hämmästyttävä lupaus. Mutta milloinkaan ei saa unohtaa siihen sisältyvää "palavaa miekkaa", joka vartio tietä: *"Jos te pysytte minussa!"*

Jos teemme niin, niin mitä sitten? "Voitte pyytää mitä ikinä haluatte, ja te saatte sen." Voitte pyytää ja vaatia sitä teille kuuluvana. Kysymys on yhdestä voimakkaimmista sanoista, mitä rukouksesta on käytetty. *"Jos pysytte Minussa, ja Minun sanani pysyvät teissä"*, lausukaa pyyntönne, vaatimuksenne, mitä ikinä haluattekin. Se tapahtuu. Sana jota kreikka käyttää tarkoittaa "se saadaan aikaan, syntymään", luova voima tulee vaikuttamaan sen.

Jos me pysymme Hänessä ja Hänen sanansa pysyvät meissä, emme voi haluta mitään sellaista, mikä on ristiriidassa Hänen tahtonsa kanssa. Se on ehto. Mutta jos se on täytetty, silloin voimme pyytää meille kuluvaan, ja Jumala tarvittaessa vaikka luo sen, mitä on pyydetty siitä syystä, että elämme Kristus-yhteydessä.

Lupauksen tavoite, päämäärä on hedelmän kantaminen:

"Siinä minun Isäni tulee kirkastetuksi, että te tuotatte paljon hedelmää."

Kristus-yhteys merkitsee sellaista vapaata pääsyä Jumalan luo, joka kuuluisi muuten vasta taivaaseen päässeille. Kristus-yhteydessä saamme esittää Jumalalle sellaisia pyyntöjä ja vaatimuksia, joihin vastaamalla, Jumala tekee sellaista, mitä Hän ei tee muutoin kuin tämän Kristus-yhteyden vallitessa. Saaduissa vastauksissa on aina kysymys hedelmän kantamisesta. Mikään sellainen rukous, joka ei vaikuta elämäni niin, että se kantaa enemmän hedelmää, ei ole ollenkaan rukousta. Kristus-yhteys on anomisen etuoikeutta ja sen vaikuttamaa hedelmän kantamista.

Rakkaus

Sitten Jeesus kuvaa tuon yhteyden luonnetta: *"Jos te pidätte minun käskyni, te pyysitte minun rakkaudessani, kuten minä olen pitänyt Isäni käskyt ja pysyn hänen rakkaudessaan."* Kristus-yhteys on rakkauden hallitsemaa elämää, joka osoittaa sitoutumisensa ja uskollisuutensa Herraa kohtaan ja sallii siksi Hänen ilmaista Itsensä meidän kauttamme kantamamme hedelmän muodossa.

Vangitun pastorin vaimon taisteluita Kiinassa

Sitten lupaamani esimerkki siitä, miten vaikeissa oloissa voidaan pysyä Kristuksessa. Esimerkki tulee Kiinasta.

Miten käy evankelistan vaimon ja perheen, kun mies joutuu vangituksi uskonsa tähden? Kiinan kotikirkkoissa (maalalaisessa seurakunnassa) on paljon vaikeuksien keskellä eläneitä rouvia, jotka voivat kertoa kokemuksistaan. Eräs tällainen on Li Huihua (peitenimi). Hänen miehensä toimi erään kaupungin keskustassa evankelisen kirkon pastorina. Hän halusi olla kuuliainen Herralle ja julisti rohkeasti evankeliumia. Hänet pidätettiin 1958, koska ei suostunut liittymään viralliseen kommunistien valvonnassa olevaan ainoa hyväksytyyn protestanttiseen kirkkoon. Hänet tuomittiin pakkotyöhön. Koko tämän ajan Li Huihua hoiti yksin perhettään. Hän kertoo itse näin:

Sana voiman lähteenä

Siihen aikaan perheeseeni kuului kuusi lasta ja äitini. Vanhin lapsista oli 17-vuotias ja nuorin 6-vuotias. Perheelläni ei ollut mitään tuloja, ja minulla ei ollut mahdollisuutta tehdä työtä saatuani "vastavallankumouksellisen" leiman. Inhimillisesti katsottuna tilanne oli toivoton.

Mutta ylistys Herralle! Niiden 21 vuoden ja 8 kuukauden ajan, jotka jouduin viettämään erossa miehestäni, Jumala lohdutti ja tuki minua psalmin 23 sanoin. "Herra on minun paimeni, ei minulta mitään puutu...Vaikka minä kulkisin pimeässä laaksossa, en pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani..." (Ps. 23:1,4) Sanasta tuli minun voimani lähde, vaikka kohtasimmekin monia huolia ja murheita tuona aikana.

Päivä toisensa jälkeen vaikeroin ja huusin Herran edessä:

"Herrani, mieheni joutui vankeuteen Sinun tähtesi. Kahdeksan henkisen perheen elättäminen on liian raskas taakka harteillani. En pysty sitä kantamaan."

Mitä enemmän valitin Jumalalle, sitä painavammaksi taakka tuli. Jouduin pimeyteen, jossa töin ja tuskin pystyin enää hengittämään. Mutta kiitos Herran, eräänä päivänä, Hän puhui minulle. Yhtäkkiä kuulin Herran äänen sanovan:

"Minä olen tämän kaiken sallinut. Minä olen tämän kaiken sallinut."
Nämä sanat tunkeutuivat sydämeeni.

Polvistuin Herran eteen ja vastasin:

"Herrani, jos Sinä olet kaiken tämän sallinut, minä en pelkää."

Sain siitä hetkestä lähtien voiman, lohdutuksen ja valon elämääni ja luottamukseni Herraan vahvistui.

Noina pitkinä vuosina vastaan vyöryneet monenlaiset vaikeudet ne eivät saaneet minua luopumaan Herran armosta ja seurakunnan yhteydestä. Sana lupaa:

"Hän pelastaa köyhän, joka apua huutaa, kurjan ja sen, jolla ei ole auttajaa." (Ps. 72:12)

Ruoka loppui

Mieheni pidätyksen jälkeen menetimme asuntomme ja jouduimme muuttamaan toiselle paikkakunnalle. Pian koitti päivä, jona kotona ei ollut enää mitään syötävää. Tuijotin apaattisesti ruukkua, jossa ei ollut enää jyvääkään riisiä eikä vehnää. Äitini ei enää kestänyt puutetta, vaan sanoi muuttavansa toisen tyttärensä kotiin. Kuultuani sen käännyin Herran puoleen: "Herrani, meillä ei ole huomiseksi mitään ruokaa. Ellet Sinä järjestät meille syötävää, joudumme tyytymään haaleaan veteen."

Silloin mieleeni muistui Raamatun sanat:

"Katsokaa taivaan lintuja: eivät ne kylvä eivätkä leikkaa eivätkä kokoa aittoihin, ja teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö te ole paljoa suurempiarvoiset kuin ne?" (Mt. 6:26)

Sydämeni valtasi ymmärryksen ylittävä rauha. Sinä iltana menin levolle iloisena. Seuraavana aamuna heräsin viittä vaille kuusi siihen, että joku koputti oveamme. Menin kiireesti avaamaan. Ovella seiso minulle täysin tuntematon vanha nainen.

"Oletteko te Li Huihua?", hän kysyi.

"Kyllä olen," vastasin.

"Olette varmasti viettäneet vaikeita aikoja. Viime päivinä Pyhä Henki on jatkuvasti kehottanut minua tulemaan teidän luoksenne. Menin entiselle asunnollenne, mutta kuulin, että olitte muuttaneet." Sitten hän ojensi minulle pienen nyytin.

"Mikä teidän nimenne on?", kysyin. Hän ei vastannut kysymykseeni, vaan sanoi:

"Pyhä Henki käski minun tehdä näin. Kiitä vain Jumalaa."

Naisen lähdettyä avasin nyytin. Se sisälsi suuren 50 yuanin rahasumman. En voinut kuin itkeä ilosta. Äitinikin sanoi:

"Kiitos Herralle! Minä en muuta täältä pois."

Sinä päivänä ostin kotiimme vehnäjauhoa ja kaikkea tarpeellista. Meidän ei tarvinnut nähdä nälkää. Vastoinkäymisen kautta Herrasta tuli läheisempi Henkilö. Rukoillessani tuntui aina, kuin olisin ollut kasvotusten Hänen kanssaan. Siitä lähtien saimme kokea moneen kertaan, minkälainen kaikkivaltias Jumala on. Hän on rikas antaja. Hänessä meiltä ei puutu mitään. Kun ihminen kohtaa mahdottomuutensa, Jumalan mahdollisuudet vasta alkavat. Miehen pidätyksen jälkeen vietimme Jumalan tekojen ihmettelyn aikaa perheessämme.

Tuntemattomilta ihmisiltä

Saatuamme "vastavallankumouksellisen" leiman, työn löytäminen oli vaikeaa. Kun myöhemmin sain työtä, palkka ei riittänyt alkuunkaan perheemme elättämiseen. Mutta aina tavalla tai toisella rukouksia kuuleva Jumala järjesti koko kahdeksan henkiseen perheen ruokkimiseen niin jopa lasten koulunkäyntiin tarvittavat varat. Henkilöt, joita Herra lähetti meitä auttamaan, olivat täysin tuntemattomia ihmisiä. He tulivat aina Pyhän Hengen kehotuksesta. Näin Herra osoitti, että meidän tulee suunnata katseemme yksin Häneen.

Rakkauden lahjat

Neljäs lapseni, jonka tarkoituksena oli edetä lukiosta tekniseen kouluun, tarvitsi opinnoissaan laskukonetta. Mutta siihen aikaan laskukone maksoi huikeat 16,4 yuania. Kun tiesin, että laskukone oli lapselle ehdottomasti välttämätön, sanoin hänelle:

"Rukoillaan Herraa. Meillä tuskin on varaa edes ruokaan. Jätetään tämä asia Jumalan huoleksi."

Seuraavana päivänä palattuani töistä huomasin, kuinka ulko-oven välistä pilkotti kirjekuori. Kuoren sisältä löytyi 20 yuania. Kiitin sydämessäni suurta Herraa, sillä Hän ei vain täyttänyt tarpeitamme vaan antoi ylen määrin.

Talvella nuorin lapsistani tarvitsi talvikengät. Käännyin tässäkin asiassa Herran puoleen ja kuinka ollakaan, palattuani töistä oven välissä oli jälleen kirjekuori, jossa oli 15 yuania.

Toisinaan ihmiset auttoivat lähettämällä shekkejä, joista löytyi tiedot lähettäjistä. Silloin yritin lähettää kiitoskirjeitä heille:

"Otin vastaan teiltä rahalahjoituksen. Olkaa hyvä ja tulkaa käymään kodissani. Haluaisin mielellään tavata teidät."

Mutta parin kolmen päivän päästä kirje tuli takaisin. Kirjekuoreen oli kirjoitettu:

"Osoite tuntematon".

Herra käytti näitä ihmisiä näyttääkseen ihmetekonsa.

Nyytit ja puusepän kääntymys

Samana vuoden toukokuussa eräs tuntematon tyttö tuli kädessään kolme nyyttiä. Hän sanoi: "Minun piti tuoda tämä teille. Lähettäkää iso nyytti pohjoisessa asuvalle sedällemme, keskikokoinen antakaa ihmisille, jotka sitä eniten tarvitsevat, ja pienin nyytti on teidän omaan käyttöönne." Kysyin tytöltä:

"Mikä sinun nimesi on?"

"Äiti kielsi sanomasta", hän vastasi.

"Onkohan se Chao vai Deng?", mainitsin tuttujen nimiä, joilla olisi nuori tytär.

"Ei", tyttö toisti yhä uudestaan, sitten hän yhtäkkiä kääntyi ja juoksi pois.

Avasin nyytit. Suurimmassa oli juustoa, keskikokoisessa 20 Raamatua ja pienimmässä 20 yuania rahaa.

Tytön tullessa kotonamme oli käymässä eräs puuseppä. Hän seurasi minun ja tytön välistä keskustelua. Se teki häneen syvän vaikutuksen.

"En yli 30 -vuotisen elämäni aikana ole nähnyt ketään niin rehellisiä ja jaloja ihmisiä kuten te Jeesukseen uskovat. Kuinka te ette edes laita nimeänne antamiinne lahjoihin!"

Kysyin silloin häneltä:

"Haluaisitko uskoa Jeesukseen?" Puuseppä vastasi:

"Kyllä".

Kerroin hänelle Jeesuksen valmistamasta pelastuksesta ja armosta. Sanoin, että meidän tulee tunnustaa syntimme. Lopuksi annoin hänelle yhden Raamatun.

Ihmisten pilkka ja syytökset

Arkielämän paineiden lisäksi jouduin kärsimään väistämättä kovaa poliittista painostusta. Se ei ollut vain henkistä tai ruumiillista vaan ulottui aina hengelliseen elämään saakka. Vastavallankumouksellisen perheen jäsenenä jouduin kulkemaan pää painuksissa, minne vain meninkin. Jouduin elämään Raamatun kuvaamissa oloissa: "Olen kansani hylkäämä, ihmisten pilkka" (Ps. 22:7)

Poliittinen painostus oli aluksi lievää, mutta muuttui ajan myötä yhä aggressiivisemmaksi. Minua pidettiin vihollisten "kätyrinä" ja uskoani alettiin arvostella. Sanottiin, etten saisi uskoa Herraan Jeesukseen, joka nousi kuolleista. Kymmenet ihmiset painostivat minua jatkuvasti.

Seuraavaksi minun haluttiin ottavan avioeron miehestäni. Vaatimusten keskellä painoin vain pääni alas, suljin silmäni ja rukoilin Herraa. Painostus jatkui päivästä toiseen ja paheni entisestään.

"Ellet muuta mieltäsi, saat saman kohtalon kuin vastavallankumoukselliset! Vastustatko sinä proletariaattia? Mitä hyödyttää uskoa Jeesukseen? Kuvitteletko, että Jeesus pudottaa leipää taivaasta! Jos kiellät Jeesuksen, pääset puolueen jäseneksi." Vastasin heille:

"Jeesukseen uskomisen on minulle välttämätöntä. Sen ei pitäisi mitenkään vaikuttaa työskentelyyni. Pikemminkin pystyn Jeesuksen avulla tekemään työni paremmin."

He suuttuivat entisestään ja huusivat: "Älä puhu potaskaa!"

En voinut muuta kuin rukoilla silmät kiinni. En enää sanonut mitään. He kiivailivat ympärilläni taukoamatta.

"Miten voit olla noin itsepäinen, vaikka yritämme kaikin voimin puhua sinulle järkeä! Sinä näytät vain nukkuvan."

Sitten he taas usuttivat minua ottamaan eron miehestäni.

Päivittäin monet syyttivät minua. En voinut muuta kuin pudistaa päätäni. He sanoivat:

"Aina kun puhumme kirkosta tai uskosta, sinä olet vaiti kuin muuri. Jos yrität paeta täältä, saamme kyllä sinut kiinni!"

He alkoivat käydä yhä häikäilemättömämmiksi:

"Sanoit, että uskosi on sydämen asia. Avioeron ottaminenkin on sinun yksityisasiasi. Emme enää puutu niihin. Mutta joudut kantamaan vastuun siitä, mitä olet omin käsin tehnyt. Olet varastanut työpaikan rahoja. Meillä on varmat todisteet siitä! Luulisi sinun tietävän, miten ankara rangaistus siitä seuraa. Mikäli tunnustat rikoksesi, puolue on suojea, mutta jos kiellät, ei hyvä seuraa. Jos tunnustat, saat myötätunnon osaksesi!"

Näin he yrittivät saada minua ansaan. Mutta kaiken keskellä turvauduin Herraa.

Sanoin sisimmässäni:

"En ole varastanut penniäkään".

Raamatussa sanotaan:

"Annatko periksi ahdingon tullen? Vähätpä ovat voimasi." (Snl 24:10) Herra antoi lupauksensa mukaan voimaa:

"Eihän Jumala ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman, rakkauden ja terveen harkinnan hengen." (2 Tim 1:7)

Pysyin luottavaisella mielellä ja sanoin:

"En ole varastanut, en ole varastanut penniäkään".

Silloin heidän silmänsä suurenivat ja he vimmastuivat. He löivät kädellä pöytään, tömsyttelivät jalkoja ja sanoivat:

"Vieläkö uskallat väittää moista? Tietojemme mukaan perheeseesi kuuluu kahdeksan henkeä. Millä rahalla sinä heitä oikein elätät? Varojesi ei pitäisi riittää siihen. Mutta te syötte tietenkin varastetulla rahalle, eikö niin!"

Painoin pääni, suljin silmäni enkä vastannut enää mitään. He jatkoivat:

"Miksi olet kuin kuollut kala, etkä puhu mitään! Ei auta, vaikka kuinka yrittäisit peitellä tekojasi."

He huusivat yhtä aikaa täyttä kurkkua. Minä kiitin Herraa. Herra antoi painostuksen keskelläkin minulle suunnattoman rauhan. Vaikka kuinka he huusivat ja sättivät, Herra piti minua lujasti sylissäni.

Tätä taistelua jatkui puolisen vuotta. Mutta mitään syytettä varkaudesta ei pystytty nostamaan. Painostus ulottui minun lisäksi myös muihin ihmisiin. Monet niistä, jotka eivät uskoneet Herraan, sairastuivat henkisesti tai tekivät itsemurhan. Ellei Herra olisi ollut kanssani, en ole varma, olisinko itsekään kestänyt. Mutta katsomalla Herran puoleen sain aina Häneltä voimaa.

Vaikka kuinka jouduin ihmisten polkemiksi, olosuhteet muuttuivat pian toisenlaisiksi. En itse puolustautunut, vaan Herra, joka tuntee sydämeni perin pohjin, toimi puolustajanani. Kun asiat kääntyivät parempaan suuntaan, opin antamaan kunnian Herralle.

Uskollisuus miehelleni

Mieheni pitkä poissaolo aiheutti poliittisten ja taloudellisten vaikeuksien lisäksi minulle suuria seksuaalisia kiusauksia, sillä olin vasta 30 vuoden ikäinen. Työpaikalla monet miehet alkoivat lähennellä ja ihmettelivät, miksi olen yksin, vaikka miehen paluusta ei ole mitään varmaa tietoa tai toivoa. He yrittivät vietellä minua monin tavoin, niin kuin Saatana vietti Eevaa paratiisissa. Silmän viettelykset, lihan himot, maineen ja kunnian houkutukset kohtasivat minua. Joku tarjosi minulle hienoja vaatteita, huiveja ja rahaa. Joku taas ilmoitti voitavansa kirjoittaa minun puolestani avioeropaperit.

On sanomattakin selvää, miten raskasta tämä kaikki oli lapsilleni. "Vastavallankumouksellisen" isän lapsia kohdeltiin kuin orpoja. Vaikka minulla oli mies, minua pidettiin leskenä. Jos olisin allekirjoittanut avioeropaperin, yhteiskunnallinen asemani olisi ollut turvattu ja vastavallankumouksellisen leima poistettu.

Mutta Herra, joka minua rakastaa, ei olisi sallinut sellaista. Herran Henki asui minun sydämessäni, vahvisti minua ja säilytti uskollisuuteni miestäni kohtaan. Luotin Herran voimaan, ja vaikka ihmiset kuinka yrittivät vietellä ja pyytää, minä kieltäydyin suoralta kädeltä. Olinhan luvannut mennessäni naimisiin Herran edessä "rakastaa miestäni myötä ja vastoin käymisissä elämäni loppuun saakka".

Olin töissä kiinteistövälityksessä kaikkiaan vuodesta 1958 vuoteen 1979 saakka. Herra lasi sinä aikana sydämelleni erityisesti ne ihmiset, jotka joutuivat minun laillani syrjinnän kohteeksi, mutta eivät tunteneet Herraa. Jotkut heistä eivät kestäneet vaan tekivät itsemurhan tai romahtivat. Herrani kuuluu kaikki kunnia siitä, että itse jaksoin kaiken läpi. Sain elää todeksi Herran Sanan:

"Vaikka he ryhtyvät sotaan, he eivät sinua voita, sillä minä, Herra, olen sinun kanssasi ja suojelen sinua." (Jer. 1:19)

Mieheni vapautus ja paluu

Rakkaitten veljien ja sisarien rukouksen ja Herran laupeuden ansiosta mieheni vapautettiin joulukuussa 1979 vankityöleiriltä. Hänellä oli mukanaan vain ne vaatteet, jotka olivat hänen yllään. Väliaikaisen työttömyyden jälkeen sain taas töitä ja onnistuin järjestämään miehelleni uudet vaatteet. Kristityt veljet ja sisaret lähettivät meille myös runsaasti vaatteita.

Vuonna 1983 otin lopputilin työpaikastani jälleen. Olin päättänyt, että uhraisin koko loppuelämäni Herran työhön. Vielä nytkin minua pyydetään tulemaan töihin korkealla palkalla, sillä rakennusalan suunnittelijoista on todella pulaa. He lupaavat 500 yuanin kuukausipalkkaa. (Kiinan keskipalkka oli tuolloin 100 yuania.) Mutta Herran palveleminen on kaikkein tärkeintä. Haluan käyttää loppuelämäni vanhusten ja sairaiden auttamiseen. Nämä ihmiset eivät itse kykene tulemaan kirkon tilaisuuksiin.

Li Huihua ja hänen miehensä jatkoivat työtään rekisteröimättömien kotikirkkojen työssä, vaikka painostus kotikirkkoja vastaan on yhä tänä päivänä Kiinassa voimakasta.

Entä sinä?

Mikä pitää sinut kiinni Kristuksessa, kun vaikeudet vyöryvät ylitsesi? Luja tahto ei meitä auta. Apu tulee yksin Herralta. Siksi pysyäksesi Hänessä sinun tulee tänään pysyä Jumalan sanassa ja tarttua sen suuriin lupauksiin. Herra itse vastaa lupauksistaan. Älä siksi juokse pois, vaikka jokin muu tie saattaisi houkutella helppoudellaan.